

ፌዴራላዊ ሥርዓቱና የኢትዮጵያ አንድነት

ኢ.ብሳ ነመራ 05-07-17

ከ40 ዓመታት በፊት ትምህርት የጀመርኩት በአንዲት 100 እንኳን የማይሞሉ ቤቶች ባሏት ትንሽ ከተማ በሚገኝ የአንደኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ነበር። ነዋሪዎቿ ከአንድ ሺህ የማይበልጡት ይህች ከተማ ከፖሊስ ጣቢያ፣ ፍርድ ቤትና አንድ የአንደኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ውጭ ምንም የመንግስት ተቋም የላትም። ከተማዋ ቢራና ለስላሳ መጠጦች የሚሸጡባቸው ሁለት ቡና ቤቶች፣ በርካታ ጠላና አረቄ ቤቶች አሏት። ከተማዋ በሳምንት አንድ ቀን የሚቆም ገበያ አላት። በዚህ የገበያ ቀን መንግድ አልባዋ ከተማ ከአስር ኪሎ ሜትር በላይ ራቅ ብለው ከሚገኙ ከፍ ከፍ ያሉ ከተሞች ሸቀጦቻቸውን በአህያ ጭነው በሚመጡ ነጋዴዎች ትደምቃለች። አቡጆዲ፣ የተለያዩ ቀለም ያላቸው ሞርዶፋ ባለገመድ፣ ካኪ፣ ቡሬ ሻማ ጨርቆች፣ ሻሾች፣ የሱዳን ሽቶ፣ የቡና ሲኒ፣ ከረሜላ . . .የቀለም ህብር ፈጠረው ከገበያተኞቹና እቃ ለመጫን ከመጡት አጋሰሶች ጋር ተዳምረው ሳምንቱን ሙሉ እረጭ በሎ የሰነበተውን አፈራማ የገበያ ሜዳ በህብረቀለማትና በሁካታ ያደምቁታል። ሌላ ከተማዋን ከተማ የሚያስመስሏት በአንድ ጥግ የተሰበሰቡ የእደ ጥበብ ባለሞያዎች ናቸው፤ በተለይ የቆዳ ስራ የሚሰሩ ባለሙያዎች። የተለያዩ የቤት ቁሳቁሶችን፣ አገልግል፣ ቁና፣ ኤለምቱ ወዘተ ጥሩ አድርገው በቆዳ ይለጉሙ እንደነበረ አስታውሳለሁ። እነዚህ የእደ ጥበብ ባለሞያዎች የአካባቢው ነባር ብሄረሰብ አባል አይደሉም።

የዚህች ሚጢጢዬ ከተማ ነዋሪዎች ዋነኛ መግባቢያ ቋንቋ ኦሮሚኛ ነው። ከተማዋ የአርሞዎች ሃገር ነች። ይሁን እንጂ ከተማዋ ጥቂት አማርኛ ተናጋሪዎችም አላት። በዚህ ምክንያት የከተማዋ እንብርት ላይ የተወለድነው ልጆች በመጠኑ አማርኛ ቋንቋ መናገር እንሞክራለን። የተቀረው ህዝብ ግን ከአሮሚኛ ውጭ የሚሰማውም፣ የሚናጋረውም ቋንቋ የለውም። ታዲያ አንድ ዘመን ላይ መስከረም ጠባና ትምህርት ቤት ገባን። ለአንደኛ ክፍል ተመዝጋቢዎች የተሰጠን አንድ ክፍል መቀመጫ ወንበር አልነበረውም። ባዶ ክፍል ነው። ታዲያ ክፍሉ ከአፍ እስከገደፎ መሬት ላይ በተቀመጡ እድሜያቸው ከ7 እስከ 15 በሚሆኑ ህፃናት ተሞላ። ህፃናቱ የሚያወሩት፣ የሚጣሉት፣ የሚካሰሱት ወዘተ በአሮሚኛ ቋንቋ ነው። አብዛኞቹ ህፃናት ከከተማዋ እንብርት ወጣ ካሉ አካባቢዎች የመጡ በመሆናቸው ከአሮሚኛ ውጭ ሌላ ቋንቋ አይችሉም።

ትምህርት ተጀመረ። ከከተማዋ ነዋሪዎች ሁሉ በተለየ የጾዳ የለበሱት፣ ቆዳ ጫማ የተጫሙት፣ ሰአት ያሰሩት መጀመሪያ የተዋወቅናቸው መምህራችን “እንደምን አደራችሁ ልጆች” አሉ። መምህሩ ምን እንዳሉ የሰማነው ግን ጥቂቶች ነን። ፊደሎችን እየጻፉ አስተማሩን፤ በአማርኛ ቋንቋ። ሌላ መምህር ገባ ቁጥሮችን እየጻፈ አስተማረን፤ ሂሳብ በአማርኛ ተማርን። ይህም አስተማሪ ጥቂት ቆይቶ ሳይንስ አስተማረን፤ በአማርኛ እያወራ። እነዚህ መምህራን ስለምን እያወሩ እንደነበረ ያወቅነው ግን እጅግ በጣም ጥቂቶች ከከተማዋ እምብርት የመጣን ብቻ ነበርን። መምህሩ ጥያቄ ይጠየቃሉ፣ አማርኛ በመጠኑ የምንሞክረው አንድ አስር ልጆች እንመልሳለን። የተቀሩት ምን እንደተጠየቀና ምን እንደመለስን ያልገባቸው ተማሪዎች መምህሩ እንዳዘዛቸው ያጨበጭቡልናል። መምህሩ በድንገት ጥያቄ የጠይቃቸዋል። በእድሜ ገፋ ያሉትና ገበያ ውለው የሚገቡት 1 ሲደመረ 1 ለሚለውን ጥያቄ እንኳን መመልስ ይሳናቸዋል። መመልስ የሚሳናቸው 1 ሲደመረ 1 ስንት እንደሆነ ስለማያውቁ አይደሉም። እንኳን መደመር፣ ማካፈልና ማባዛትም ይችላሉ። ልብ በሉ ገበያ ውለው፣ ሸጠው ሸመተው የሚገቡ አስራ አምስት አመት የሚሞላቸው ልጆች ናቸው። ጥያቄው የሚያቅታቸው በአማርኛ ስለሚጠየቅቁ ብቻ ነበር።

በዚህ ሁኔታ አንደኛ ክፍል ከገባነው ምናልባት 100 ከምንሆነ ህፃናት መሃከል ትምህርት ተጀምሮ አንድ ወር እንኳን ሳይሞላ 40 የማንሞላ የከተማዋ ልጆች ብቻ ቀረን። ጥቂት የከተማዋ ዳርቻና የገጠር ልጆችም ቀርተዋል። ከአማርኛ ጋር እየታገሉ፤ መምህሩ እየሳቀባቸው፤ እኛ አማርኛም በመናገራችን በመምህራችን ፊት ሞገስ ያገኘነውም እየሳቅንባቸው ከአማርኛ ጋር መታገሉን ቀጠሉበት። ይህን

ሁሉ አሸንፈው የዘለቁ ነበሩ። ትግሉ ግን ቀላል አልነበረም። ታዲያ ትምህርት በአፍ መፍቻ ቋንቋ የማይሰጥበት ምክንያት እንደ ጥያቄ ውስጠኔ የተፈጠረው ያኔ ነበር።

ከከተማዋ ወጣ በለው የሚኖሩት ዘመዶቹ ከተማ የሚመጡት ለገበያ፣ እህል ለማስፈጫት ወይም እኛን ሊጠይቁን ብቻ ነው። ከተማ ውስጥ ወደሚገኘው ፖሊስ ጣቢያ የሚወስድ፣ ፍርድ ቤት የሚያቀርብ ጉዳይ ስላልነበራቸው ግን አይደለም። ጉዳያቸውን አቤት የሚሉበት፣ ችሎት ቆመው የሚሟገቱበት ቋንቋ ስለሌላቸው እንጂ። እነርሱ የሚግባቡት በኦሮሚኛ፣ ፖሊሶቹና ዳኞቹ የሚናገሩት አማርኛ። በዚህ ምክንያት ግብር በሚከፍሉበት ሃገር የሚገኙት የመንግስት ተቋማት ለእነርሱ ባዕድ ነበሩ። ጉዳያቸውን ተንትነው ማስረዳት በሚችሉበት፣ ተሟገተው መርታት በሚችሉባቸው ባህላዊ ስርአቶች ነበር የሚፈቱት። አፈርሳታ ይወጣሉ፣ ሸነቻ ይቀመጣሉ፣ ይሄው ነበር።

የዛሬ ሃያ ስድስት ዓመት ያከተመን ነገር ለምን ታስታውሳለህ፤ ያረፈ ሰይጣን ቀስቃሽ የምትሉኝ ትኖሩ ይሆናል። ያረፈውን ሰይጣን የመቀስቀስ፣ የዳነውን ቁስል የመቆስቆስ ፍላጎት የለኝም። ይሁን እንጂ አሁንም የኢትዮጵያ ብሄሮች፣ ብሄረሰቦችና ህዝቦች የራስን እድል በራስ የመወሰን መብት ያረጋገጠውን ፌዴራላዊ ስርአት፣ የጎሳ ፖለቲካ፣ እርስ በርስ የሚያጋጭ፣ ሃገር የሚበታትን፣ አንድነት የሚያጠፋ ምንትሰ ቅብጥርስ እያሉ ወደ ኋላ ሊመልሱን የሚፍገመገሙ ግለሰቦችና ቡድኖች ስላሉ፣ ስለእነዚህ ቡድኖችና ግለሰቦች ጥቂት የምለው ስላለኝ ነው። እግረመንገዴንም ከቀናት በኋላ የምናከብረውን 26ኛ የግንቦት ሃያ በአል ለመዘከር። ባለሃገሩን አፍኢያለው አፍ አልባ አድርጎት የነበረው ሥርአት ታሪክ ሆኖ የቀረበት እለት በመሆኑ።

የብሄር፣ ብሄረሰቦችና ህዝቦች የራስን እድል በራስ የመወሰን፣ በመረጡት ወኪላቸው የመተዳደር፣ በቋንቋቸው የምንግስት አገልግሎት የማግኘት፣ ቋንቋቸውን ለትምህርት መስጫነት የመጠቀም፣ ታሪካቸውን የመንከባከብ፣ ባህላቸውን የማሳደግ . . . መብት የተረጋገጠበት ሥርአት የጎሳ ፖለቲካ ሥርአት አይደለም። ጎሳ የሚለው እሳቤ የሰዎች ብሄራዊ ማንነት ሳይሆን፣ የደም ትስስር ባላቸው ሰዎች የሚመሰረት እጅግ አናሳ ቁጥር ያለውን ማህበረሰብ የሚወክል ነው። ተመሳሳይ ብሄራዊ ማንነት ባላቸው ብሄሮች፣ ብሄረሰቦችና ህዝቦች ውስጥ በርካታ ጎሳዎች አሉ። የጎሳ ማህበረሰብ፣ የመንግስት መዋቅር ባልተስፋፋበትና ማህበረሰቦች ደህንነታቸውን፣ ማህበራዊና ኢኮኖሚያዊ ግንኙነታቸውን በራሳቸው መዳኘት በሚያስፈልጋቸው የእድገት ደረጃ የሚኖር ቡድን ነው። ከስልጣኔና ከመንግስት መዋቅር መስፋፋት ጋር አስፈላጊነቱ እየቀነሰ የሚመጣ ነው። ጎሳ ከብሄራዊ የማንነት መገለጫ ጋር አየገናኝም።

ብሄር፣ ብሄረሰብ ግን ከአንድ ሰው ወይም ማህበረሰብ ህልውና ጋር ጥብቅ ትስስር ያለው የማንነት መገለጫ ነው። ጎሳ በራሱ የተለየ መገለጫ የሌለው የደም ትስስር ባላቸው ሰዎች የሚመሰረት የአንድ ብሄር ወይም ብሄረሰብ ህዋስ ነው። በመሆኑም ብሄር ከስልጣኔ ጋር ጎልቶ እየወጣ ወደ መንግስት መዋቅርነት የሚያደግ ሲሆን፣ ጎሳ ደግሞ ከመንግስት እድገት ጋር እየከሰመ የሚሄድ ቡድን ነው።

እናም የኢትዮጵያ ፌዴራላዊ ሥርአት፣ የአሃዳዊ ሥርአት ተስፋኞች እንደሚወዱት የጎሳ ፖለቲካ ወጤት አይደለም። የብሄራዊ ማንነት መብትና ነጻነት ጥያቄ የወለደው፣ ራስን በራስ የማስተዳደር መብት የተረጋገጠበት ሥርአት ነው። የአሃዳዊ ሥርአት ተስፋኞቹ ፌዴራላዊ ስርአቱን የሃገር አንድነትን የሚንድ፣ የእርስ በርስ ግጭት የሚቀስቅስ ወዘተ ሲሉት መስማት የተለመደ ነው። ከኢትዮጵያ ፌዴራላዊ ስርአት ጋር በተገናኘ፣ የአሃዳዊ ሥርአት ተስፋኞች ሥርአቱ ከተቀበረ ከሃያ ስድስት ዓመታት በኋላም እንደሰልሰት ለቀስተኛ ድምጻቸው ተዘግቶ የሚያንቋርሩትን አንድነትን ያጠፋል፤ የእርስ በርስ ግጭት ይቀስቅሳል እያሉ የሚሰብኩትን ጉዳይ እንመልከት።

በመሰረቱ ኢትዮጵያ የአንድ ብሄር ወይም ብሄረሰብ ሃገር አይደለችም። ከ80 በላይ የተለያዩ የማንነት መገለጫ (ቋንቋ፣ ባህል፣ ታሪክ፣ ወግ . . .) ያላቸው በየራሳቸው መልክዓ ምድራዊ ወሰን ውስጥ የሚኖሩ ብሄሮች፣ ብሄረሰቦችና ህዝቦች ሃገር ነች። እነዚህን ብሄሮች፣ ብሄረሰቦችና ህዝቦች የፈጠራቸው ኢህአዴግ ወይም የኢ.ፌ.ዴ.ሪ ህገመንግስት አይደለም። እነዚህን ብሄሮችና ብሄረሰቦች እዚህኑ ኢትዮጵያ

የምትባለው ምድር ላይ የፈጠራቸውና እንዲኖሩ ያደረጋቸው ምሉዕ በኩለሄ ፈጣሪ ነው። በመሆኑም ኢህአዴግን ወይም የኢ.ፌ.ዴ.ሪ ሥርዓትን በሃገር ከፋፋይነት ተጠያቂ ለማድረግ መሞከር ቁልጥ ነው።

ኢህአዴግም በእነዚህ በተለያዩ ብሄሮች የተገነባ ፓርቲ ነው። የኢ.ፌ.ዴ.ሪ የመንግሥት ሥርዓትም እንዲሁ በሁሉም ብሄሮች፣ ብሄረሰቦችና ህዝቦች ስምምነት የተገነባ ሥርዓት ነው። ኢህአዴግና ሌሎችም የፖለቲካ ቡድኖች እንዲሁም የኢ.ፌ.ዴ.ሪ ህገመንግስት በፈጣሪ ፍቃድ በብሄር፣ ብሄረሰብ የተከፋፈሉትን ሃገር ለሁሉም ብሄራዊ ማንነቶች እውቅና በመስጠት ተስማምተው አንድነት እንዲመሰርቱ ነው ያደረጉት። አንድ ነገር አንድነት አይመሰርትም። አንድነት የሚመሰረተው በተለያዩ ነገሮች ናቸው። እናም ህብረብሄራዊት ኢትዮጵያ በኢ.ፌ.ዴ.ሪ ፌዴራላዊ የመንግስት ስርዓት በመፈቃቀድ ላይ የተመሰረተ የወሰን ሳይሆን የህዝብ አንድነት ያላት ሃገር ሆነች። ኢህአዴግንና የኢ.ፌ.ዴ.ሪ ህገመንግስትን በከፋፋይነት መክሰስ የቁል ሃሳብ የሚሆነው ለዚህ ነው። እንደውም ጠንካራ አንድነት ያላት ሃገር እንድትፈጠር ነው ያደረጉት። ፌዴራላዊ ሥርዓቱ የመከፋፈል ሳይሆን የጠንካራ አንድነት ነው።

በኢ.ፌ.ዴ.ሪ ህገመንግስት የተገነባው ፌዴራላዊ ስርዓት የእርስ በርስ ግጭት ይፈጥራል የሚለውም አመለካከት በተመሳሳይ ሁኔታ መሰረተ ቢስ ነው። በጽሁፌ መግቢያ ላይ የጠቀሰኩት የልጅነት ትውስታዬ አንድ የሚያሳየኝ ነገር አለ። ይህም በአንድ ሃገር ውስጥ የአንዱ ቋንቋ፣ ባህልና ወግ የበላይ፣ የሌሎች ደግሞ የበታች የሆነበት ሥርዓት ውስጥ እነኛር እንደነበረ ነው። በዚህ ምክንያት የአንዱ ማንነት የሰልጣኔ፣ የትልቅነት መገለጫ ሲሆን የሌሎች ደግሞ ያለመሰልጠን የኋላ ቀርነት መገለጫ ተደርጎ የተወሰደበት ሁኔታ ነበር። በዚህ ሁኔታ በአንድ ሃገር ላይ አንዱ በማንነቱ ሲኮራ ሌሎች ደግሞ እንዲሸማቀቁ ተደርጓል። ይህ ሁኔታ በብሄሮች መሃከል የተዛባ ግንኙነት በመፍጠር አንዱ ሌላውን በጥርጣሬ እንዲመለከት አድርጓል። በመጨረሻም በአልገዛም ባይነት ብረት እንዲያነሱ ያስገደደን ሁኔታ ፈጥሯል።

በዚህ አንገዛም ብለው ብረት ባነሱ ብሄሮች፣ ብሄረሰቦችና በአሃዳዊ ሥርዓቱ መሃከል በተቀሰቀሰ ግጭት ሃገሪቱ የጦር አውድማ ሆና መቆየቷ የቅርብ ጊዜ ታሪካችን አካል በመሆኑ ብዙዎቻችን እናስታውሳለን። አሃዳዊ ስርዓቱ የግጭት መንስኤ ነበር ማለት ነው። አሃዳዊው መንግስት ከሃይል ውጭ ይህን ግጭት መፍታት የሚያስችለው ህግና ሥርዓት ስላልነበረው ሃገሪቱ የመበታተን ጠርዝ ላይ ደርሷል ነበር። አሃዳዊው ሥርዓት የመበታተን አደጋ ነበር ማለት ነው። እርግጥ ብሄሮች፣ ብሄረሰቦች ራሳቸውን በራሳቸው እያስተዳደሩ በአንድነት በሚኖሩበት ፌዴራላዊ ሥርዓት ውስጥም ግጭት ሊቀሰቀስ ይችላል። ይህ በፌዴራላዊ ሥርዓት የሚፈጠር ግጭት ግን የሃገርን አንድነት ለአደጋ የሚያጋልጥ መሰረታዊና ዘላቂ አይደለም። በዚህ ላይ የፌዴራላዊው መንግስት ህገ መንግስት ግጭቶችን በህጋዊና በሰላማዊ መንገድ መፍታት የሚያስችል ሥርዓት አለው።

እናም የግጭት መንስኤና የሃገር መበታተን አደጋ ያለው የዘውዳዊ ሥርዓት ተስፋኞች እንደሚያወሩት ሁሉም ብሄሮችና ብሄረሰቦች ህጋዊ እውቅና አግኝተው ራሳቸውን በራሳቸው እያስተዳደሩ በእኩልነት ለመኖር የተስማሙበት የህዝብ አንድነት ያለው ፌዴራላዊ ሥርዓት ሳይሆን፣ ለብሄራዊ ማንነቶች እውቅና የሚነፍገው አሃዳዊ ሥርዓት ነው። በአጠቃላይ የኢትዮጵያ ፌዴራላዊ ሥርዓት የመከፋፈልና የግጭት መንስኤ ሳይሆን ጠንካራ አንድነት የፈጠረና አንድነትን ያጸና ነው።